

התיאטרון העירוני באר שבע
האולם הבא

ערב מערכונים מאת : אז'ן יונסקו

מוסיקה : ריצ'רד פרבר
תאורה : בן-ציון מוניץ

תרגום ובימוי : עדה בן-נחום
לידיה פינקוס-גני

ה ת מ ו נ ה

[מהתלה ליצנית]

אבי אוריה — אדון שמן
גדי רול — צייר
רחל משעל — אליס האחות
אתי ברוך — שכנה

משך המערכון כ-40 דקות

ה ש ע ו ר

[דרמה קומית]

אבי אוריה — פרופסור
אתי ברוך — תלמידה
רחל משעל — מארי המשרתת

משך המערכון כ-45 דקות

מנהל הצגה : רמי מכלוף
עוזר במאי : שי דרומי
תפעול הצגה : מריו לרמן
מנהל במה : חוסה מרטינז
בנית תפאורה : פיליפ גיימס
אביזרים : יהודית גרינשפאן

מנהל הפקות : חנוך רודיק
מנהל טכני : יחזקאל שלמה

„השעור“ הוצג בפעם הראשונה בפברואר 1951 ב„תיאטר דה־פוש“ בפריס ו„התמונה“ באוקטובר 1955 ב„תיאטר דה־לה־אישט“, גם הוא בפריס. צרופם של שני מחזות קצרים אלה הפעם לכדי ערב תיאטרלי אחד, איננו מקרי.

בעוד „השעור“ (שהוא, כפי שיונסקו קורא לו, „דרמה קומית“), עוסק ברצח ואונס רוחו של האדם באמצעות „אינטלקטואליזם“ המנפח את עצמו לדרגת מפלצתיות — מטפלת „התמונה“ („מהתלה ליצנית“ אליבא דיונסקו) בסרוס עולמו היצירתי והאסתטי של האדם ובאונס ורצח האמנויות.

אך כיוון שיונסקו, מחלוצי תיאטרון האבסורד, הוא אדם רציני מכדי לקחת את עצמו ברצינות תהומית, מבצבת הקומדיה בין כל שורותיו והוא איננו מנסה להציע לנו תקון־עולם מנוסח בבהירות ומקוטלג בתיאוריות, או כפי שהוא עצמו התבטא באחד ממאמריו:

„אחד מגדולי המבקרים בניו־יורק התלונן, שאחרי שפוררתי את הקונפורמיזם ביצירתי — לא הצעתי שום דבר במקומו והותרתי גם את המבקר הנכבד וגם את הקהל בחלל ריק. והרי זה בדיוק מה שרציתי לעשות. החלל הריק הזה הוא־הוא הנקודה שממנה צריך אדם בעל חרות הרוח להחלץ לבדו, בכוחות עצמו, ולא באמצעות כוחותיהם של אנשים אחרים.“

השעור
*
התמונה

השעור
*
התמונה